

Pápai Refi Alumni

ISTENNEK, HAZÁNAK, TUDOMÁNYNAK

2024 nyár, V.szám

Köszöntő

Kedves Exrefisek!

„Az igazak ösvénye pedig olyan, mint a hajnal világossága, mely minél tovább halad, annál világosabb lesz a teljes délig.”

Péld. 4,18

Mi, itt egymás között tudjuk jól, hogy a Refiben mindig történik valami... Egy verseny, egy szalagavató, egy kiállításmegnyitó, vagy éppen egy találkozó, ahol jelen van a múlt és a jövő.

A második, volt diákok által szervezett találkozóra közel kétszázan regisztráltak, de biztos vagyok benne, hogy ennél többen voltunk a szeretett iskolánk falai között. Jó volt látni a sok-sok ismerős arcot, az örömteli találkozásokat, a nagy felismeréseket és azt a rengeteg nosztalgiázást...

Persze sokat kellett dolgozni, hogy ez a nap létrejöhessen, és talán évről-évre többet is kell majd, de úgy hiszem, az egész szervező csapat nevében mondhatom, hogy megérte. Hálásak vagyunk, amiért itt voltatok és találkoztatok velünk és egymással, hogy ilyen sokan részt vettetek a programokon, hogy adományaitokkal támogattátok a közös céljainkat.

A múlt évben hagyományt szerettünk volna teremteni, az idei évben pedig már biztos tervekkel állunk azon az úton, amelyre ráléptünk.

A Refi örök!

Birkás Zsófia
(Érettségi éve: 2015)

Miniinterjúk

Bármerre is barangolunk a világban, egészen nagy esély van arra, hogy összetalálkozunk egy ex-refissel, vagy ha vele nem is, akkor a testvérével, a fodrászával, vagy a szomszédjával... Az októberi találkozó csak az első lépcsőfoka volt egymás megismerésének, így hát íme, itt egy újabb. A további hírlevelek mindegyikébe két volt öregdiákot kérdezzünk.

Ideje izgulni, hogy kik lesznek a következők!

Kiss Judit

(Érettségi éve: 1995)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

Pályaelhagyó tanár vagyok. Anno a tanári pályát én választottam - a Refiben sok inspiráló tanárom volt, majd magyar-angol szakot végeztem a Károlin. Az oktatás sok területét kipróbáltam, tanítottam online és offline nyelviskolákban, cégeknél és középiskolákban, de hadnagy is voltam a Vám- és Pénzügyőrségnél (itt szaknyelvet tanítottam). Nagyon szerettem tanítani, de egyre több dologgal nem tudtam azonosulni, főleg az oktatási rendszer irányával kapcsolatban. Számomra fontos, hogy amit csinálok, azt szívvel-lélekkel tegyem, ezt még a Refiből hoztam magammal. Sokat vívódtam, hogy merre tovább.

A gondviselés aztán egy új lehetőséget hozott elém, amely ugyan erősen kívül esett a komfortzónámon, de úgy döntöttem, élek vele. Így lettem könyvelő a Roche-nál, egy svájci gyógyszeripari konszernnél. Idővel, cégen belül a "papírt" is megszereztem hozzá :) Jó döntés volt, még ha egy teljesen más világ is. Szóval itt a pálya választott engem. Az emberekkel való foglalkozást azonban hiányoltam, ezért a könyvelés mellett Certified Scrum Master (informatikai folyamatmenedzser) is lettem, most épp egy svájci projektmenedzsment csapatnak látom el ezt a feladatát.

Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Az első évfolyamban olyanok voltunk, mint egy nagy család. Kis létszám, kicsi, egy folyosónyi hely. A tanárok egyénileg is figyelték ránk, nem csupán osztályként. Pápai diákként nehéz volt megélni, hogy sok mindenből kimaradunk, ezért sokat jártunk be a koleszba, hiszen az élet ott zajlott. Ez leginkább a szüleinknek volt nehéz.

Diákként erős értékrendet kaptunk. Sok mindent hoztunk létre fizikailag is (árokásás, festések, szepezdi táborhelyen rengeteg dolog). Szokásokat, hagyományokat teremtettünk úgy, hogy igazából fogalmunk sem volt róla, hogy ezekből végül hagyományok lesznek. A Refiben egy

nagyon különleges hozzáállást (divatos szóval mindset-et) kaptunk az élethez, ami a mostani munkámhoz is hasznos képességekkel vétezett fel, és amit most nagyon jól tudok kamatoztatni.

Ma számomra az egykori refisségem azt jelenti, hogy összetartozunk, és bármikor segítünk, ha szükség van rá. Nagyon sokat tudok töltekezni ezekből a barátságokból, beszélgetésekből. És akinek vannak mély gyökerei, azt nem viszi el a legnagyobb orkán sem. Amikor az osztályomra gondolok, gyakran beugrik József Attila „Kopogtatás nélkül” című verse, amelynek záró sora így szól: „Bántana, ha azután sokáig elkerülnél.” Hát mi nem kerüljük el egymást, minden évben találkozunk, gyakran családosan is.

2. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Az októberi találkozón megnéztem a tablónkat és nincs olyan, akire ne szeretettel emlékeznék vissza. Éva néni, Gizi néni, Budai Gabi és Kovács Péter... hosszú a sor. Miklós bácsi, az első igazgató, nagyon különleges pedagógus volt. Talán a legnagyobb hatással rám Korsós Bálint, egykori osztályfőnököm, valamint Szabó Ildi néni (második anyukánk) voltak. Bálint szerette és tisztelte a diákokat; azt gondolom, erős kötelékünk neki is köszönhető. Ildi néni volt a tesitanárom, jártam hozzá triatlonozni és színjátszókörbe is. Megtanultam tőle, hogyan lehet a kicsiből is nagyot alkotni, és hogy ahol van akarat, ott út is van hozzá.

A férjem, Kis András is a Refi egyik meghatározó tanára volt az első években. Az iskola kenujait ő hozta, mindenki megtanult nála evezni, rengetegen síelni, a Refi kosárlabdacsapata szinte verhetetlen volt akkortájt. Mint minden akkori tanár, ő is élte a Refit és teremtette, teremtettük. Negyedéves egyetemista koromban találkoztunk újra, innen indult a közös történetünk.

3. Mit üzennél a mostani refiseknek?

Akikkel októberben találkoztam, mind nagyon helyes, szuper gyerekek voltak. Azt üzenem nekik, hogy éljenek meg minden ott töltött pillanatot. Most, hogy a tárgyi feltételek rendelkezésre állnak - amit örömmel láttam az alumni találkozón -, használják ki a nagyszerű lehetőségeket, gyűjtsenek minél több tapasztalatot, kössenek barátságokat, és élvezzék a közösség támogatását! Mert ezek a dolgok tényleg egy életre szólnak.

4. Villámkérdések

- **Kedvenc szín?** Türkiz
- **Édes vagy sós?** Mindkettő.
- **Rock vagy pop?** Rock.

5. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **köpeny?** Éva néni, ahogy mindig ellenőrizte a) a köpeny meglétét, b) a gallér meglétét és c) annak állapotát. Szorultunk, ha valamelyik nem volt rendben...
- **áhítat?** A lánymosdó, ahová sokszor bemenekültünk áhítat előtt, és a vécére állva - nehogy a lábunk eláruljon minket - tanultuk a törít. Éva néni pedig mindig azzal a felkiáltással igyekezett leterelni az embereket, hogy „aki nem muzulmán, annak kötelező a megjelenés!”
- **lebzselő?** Az első folyosón volt egy rész kanapékkal a tanári előtt, és az ember kétszer is meggondolta, áthalad-e az ott dohányzó tanárok között. Akadt olyan is, aki akár a folyosón is feleltetett, ha úgy adódott... Szóval nem volt veszélytelen! :)

Palágyi Ákos
(Érettségi éve: 2017)

1. Mivel foglalkozol jelenleg és mi miatt választottad ezt a pályát (vagy választott a pálya téged)?

Beszerező vagyok egy autóipari multinál. Mérnökként végeztem Győrben, de se a város, se a szakma nem állt igazán közel a szívemhez és máshol kerestem munkát. Így kerültem az autóipar berkeibe, aztán egy véletlen folytán kerültem beszerzési gyakornoki pozícióba és nagyon megszerettem. Egyébként is úgy gondolom, hogy az ellátási láncok korunk egyik legnagyobb kérdései, valamint mindig is érdekelt a dolgok pénzügyi része, ráadásul szívesen dolgozom együtt emberekkel, így ezen a területen megtaláltam a számításomat.

Ugyanakkor hobbi-újságíró is vagyok, A Szív - Jezsuita Magazinban szoktak megjelenni írásaim, ezt nevezném inkább hivatásnak és ez áll közel a szívemhez. Remélem, egyszer tudok majd ezzel teljes állásban foglalkozni.

2. Mit jelentett számodra refis diáknak lenni? Mit jelent ma?

Refis diáknak lenni egyfajta csodabogárságot jelentett: mások voltunk, mint a nagy átlag, ebből származott egy kis - a szó jó értelmében vett - kivagyiság is. Valamint adott egy értékrendet is, ami nem azt jelenti, hogy hogyan tartjuk a kanalat, hanem sokkal inkább egyfajta különleges világnézetet, világlátást, értékelvűséget.

Öregdiáknak lenni pedig olyan egy belső tartást jelent, amihez mindig vissza tudok nyúlni és amiből mindig töltekezni tudok, ha arra van szükségem.

3. Van-e olyan egykori tanárod, akire különösen szívesen emlékszel vissza?

Egyértelműen Návai Anita, az osztályfőnököm. Nekem nagyon sokat adott emberként, és mindannyiunkat rávezetett a szellemi igényességre. Rettentően jó embernek tartom és végtelen fájdalomt okoz mind a mai napig, hogy már nem lehet közöttünk. Mind tanárként, mind emberként rettentő sokkal tartozom neki, próbálok felnőni a példájához.

De szívesen gondolok vissza a Somosi-házaspárra és sok más régi tanáromra is - azt kell mondanom, hogy nincs olyan, akire ne jó szívvel emlékeznék vissza.

4. Mit üzennél a mostani refiseknek?

Irigyedem rájuk, hogy milyen fiatalok (nevet). Nekem életem legszebb négy éve volt a Refiben töltött idő és kívánom, hogy egyszer majd ti is így tekintetek vissza a most ott töltött éveitekre. De még ha úgy is érzitek, hogy valami nem jó, minden rosszból el lehet vinni valami jót is.

5. Villámkérdések:

- **Kedvenc szín?** Zöld és fehér, hajrá Fradi!
- **Édes vagy sós?** Édes, sajnos.
- **Rock vagy pop?** Pop

6. Mi jut eszedbe rögtön arról, hogy...

- **köpeny?** Firkák. Meg az, hogy kár, hogy már nincs.
- **áhítat?** Emelkedettség, heti útravaló.
- **lebzselő?** Lebzselő?! A refis, aki mindig lebzsel.

Öregdiák Találkozó

Az idei évben másodjára szervezte az öregdiák találkozót maga a az öregdiákság. A kezdő templomi áhítatot Vadász Márta tartotta, majd több volt Refis is felszólalt. Itt többek között szó esett az iskola jelenéről, az Alumni szerveződésről, tervekről és természetesen rólunk, volt refisekről. Később egy közös kvízzel, majd iskolasétákkal folytattuk a napot, ahol igyekeztünk megmutatni hogyan is épülünk és szépülünk. Közben lehetőség volt sportolni, teázni egy jót a teaszobában, majd az estét egy jó hangulatú, közös bográcsozással zártuk.

Köszönjük mindenkinek a találkozást, és a bátorító szavakat! Jövőre, veletek, ugyanitt!

Van alapítványunk!

Örömmel tudatjuk veletek, hogy a Veszprémi Törvényszék 2024. szeptember 19-én bejegyezte az Eperfa Alapítványt, a Refi alumni közösségének alapítványát, amelynek célja úgy az alumni közösség, valamint az iskola jelenlegi diákjainak és tevékenységeinek támogatása.

Az alapító okiratban az alábbi tevékenységeket határoztuk meg:

- Az alapítvány szervezi a Pápai Református Kollégium Gimnáziumának éves rendszeres öregdiák találkozóját, a felmerülő költségek fedezéséhez támogatást nyújt.
- Az alapítvány az iskola tehetséges, kiemelkedő tanulmányi, művészeti vagy sporteredményekkel rendelkező diákjait ösztöndíjakkal, tárgynyerményekkel támogatja.
- Az alapítvány az iskola jelenlegi tevékenységeihez (rendezvények, kirándulások, sport- és egyéb programok) az iskola vezetésével és tantestületével együttműködve pénzbeli és/vagy természetbeni (pl. eszközbeszerzés) támogatást nyújt.

Az alapítványt öten alapítottuk, a kuratóriumi teendőket pedig hatan látják el. Négyen közülünk nem csupán öregdiák-társak, de a Refi jelenlegi dolgozói is.

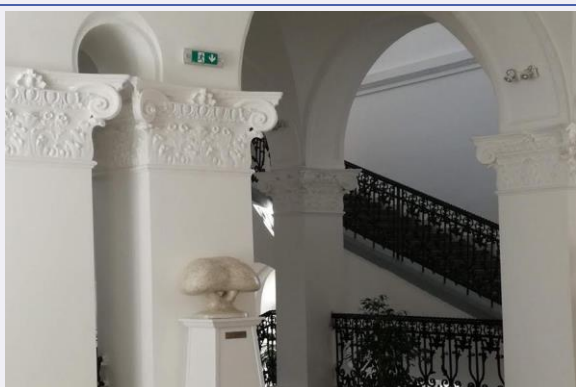
A Refi támogatását évi négy rendszeres alkalmon (októberi öregdiák-találkozó, adventi program, tavaszi beszélgetés, farsangi tombola) és további, eseti programokon keresztül tervezzük megvalósítani (ezek már a megelőző mintegy másfél évben is megvalósultak, csak akkor még az alapítványi háttér nem állt rendelkezésre).

Amennyiben te is azonosulni tudsz az alapítvány céljaival, támogatásodat szívesen fogadjuk az alábbi számlaszámon, **"adomány"** közleménnyel:

Eperfa Alapítvány
11748045-24824459

Köszönjük, ha támogatásra érdemesnek találsz a kezdeményezést és reméljük, jövőre újra találkozunk a Refiben!

Hírek

A Refi arca voltam

Videók exrefisektől...

[Tovább olvasok](#)

Október 23.

Megemlékezés

[Tovább olvasok](#)

weboldal

facebook